

Ανθρωπιστική βοήθεια στους Έλληνες του Ντονμπάς

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Σήμερα, η κατάσταση είναι τραγική... όλοι έχουν εναποθέσει τις ελπίδες - τουλάχιστον για κατάπαυση του πυρός- στη νεοεκλεγμένη ηγεσία της Λ.Δ.Ντονιέτσκ. Πηγή: Reuters

Εκστρατεία για βοήθεια στους κατατρεγμένους από τον πόλεμο ελληνικούς πληθυσμούς της Ανατολικής Ουκρανίας, ξεκινάει ο Σύνδεσμος Πολιτιστικής και Επιχειρηματικής Συνεργασίας με τους λαούς Ελλάδας και Κύπρου, “ΦΙΛΙΑ”. Ηδη, η πρώτη αποστολή παραδόθηκε από το φιλανθρωπικό Ιδρυμα “Δίκαια Βοήθεια” της γιατρού Ελισάβετ Γκλίνκα

Η παραπάνω είδηση έχει σημασία για τον ελληνισμό της περιοχής, και ουσιαστική και μεταφορική. Διότι και εν όψει του χειμώνα η κατάσταση σε πολλές περιοχές και χωριά γίνεται ανυπόφορη. Ετσι, κάθε βοήθεια μπορεί να σώσει ζωές. Αναδειχνεται ένα θέμα που για τις επίσημες ελληνικές αρχές είναι ανύπαρκτο (!).

Επικεφαλής αυτής της ανθρωπιστικής εκστρατείας είναι ο Πρόεδρος του Συνδέσμου “ΦΙΛΙΑ”, Γκεόργι Μουράντοφ. Ο ελληνομαθής διπλωμάτης που η επαγγελματική του καριέρα ήταν και εξακολουθεί να είναι δεμένη με τον Ελληνισμό, αυτός που από τον περασμένο Αύγουστο, όταν ανέλαβε το πόστο του αντιπροέδρου της κυβέρνησης της Κριμαίας, μπήκε στη μαύρη λίστα των κυρώσεων της Ε.Ε. Εις βάρος της Ρωσίας, με την ένοχη και σιωπηλή συμμετοχή των ελληνικών και κυπριακών αρχών. Ας είναι...

Καλούν σε εθνοκάθαρση

Στην περιοχή του Ντονμπάς, παρά τη εκεχειρία που διακηρύσσεται, οι ένοπλοι εθνικιστές και η στρατιωτική ηγεσία του Κιέβου συνεχίζουν τους ανελέητους βομβαρδισμούς πόλεων και οικισμών, όπου κατοικεί σημαντικός αριθμός Ελλήνων. Μεγάλο μέρος του ουκρανικού Τύπου, υποταγμένο στις εθνοκαθαρτικές βλέψεις της ηγεσίας καλεί ανοικτά σε εθνική κάθαρση. Η ειδησεογραφική ιστοσελίδα “Politicantror”, διακηρύσσει ανοικτά τη θέση ότι όλος ο μη ουκρανικός πληθυσμός του Ντονμπάς, συμπεριλαμβανομένων και των Ελλήνων, “εδώ και αρκετό καιρό, έπρεπε να είχε εκδιωχθεί από την Ουκρανία”.

Ο πρόσφατος βομβαρδισμός της πολίχνης Σαρτανά που είχε ως συνέπεια να χαθούν επτά ζωές και να απομείνουν σακάτηδες άλλοι 15 άνθρωποι, είναι μια μόνο περίπτωση όπου οι πληθυσμοί με ελληνικές ρίζες υποφέρουν από τους βομβαρδισμούς. Το περασμένο καλοκαίρι στους οικισμούς Ραζντόλνογιε (η παλιά ελληνική ονομασία ήταν Μεγάλη Καρακούμπα), και Στύλα έγιναν σφοδρές μάχες με θύματα και σοβαρές υλικές καταστροφές. Ιδια κατάσταση επικρατεί και στη πόλη Σταρομπέσεβο όπου τον περασμένο Ιούλιο εισέβαλαν τάγματα καταδίωξης των ουκρανικών δυνάμεων. Κάτοικοι συλλαμβάνονταν με την παραμικρή υποψία συμπαράστασης προς τους μαχητές - πολιτοφύλακες, μεταφέρονταν σε στρατόπεδα και υπόκειντο σε ταπεινώσεις και εξευτελισμούς. Ο ερχομός του χειμώνα βρίσκει τους κατοίκους με σοβαρές ελλείψεις σε βαρύ ρουχισμό τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης.

Στις ελληνικές περιοχές

Η περιοχή Σταρομπέσεβο, λίγα χιλιόμετρα από την πόλη Ντονιέτσκ, περιλαμβάνει διοικητικά και τη Στύλα και το Ραζντόλνογιε. Εκεί είχαμε βρεθεί το μακρινό 1991 σε ένα χώρο με το 90% του πληθυσμού να είναι ελληνικής καταγωγής, με μουσείο της πιο γνωστής Ελληνίδας πριν από τον παγκόσμιο πόλεμο, της Παναγιώτας Αγγελίνη (Πάσσα Αγγέλινα). Η νεαρή τότε κοπέλα ήταν η πρώτη που ανέλαβε χειρίστρια ... τρακτέρ, οργώνοντας τεράστιες εκτάσεις της αναδυόμενης τότε

σοβιετικής αγροτικής οικονομίας. Αποτελούσε τιμή για τους Έλληνες του Σταρομπέσεβο που μια δική τους είχε την πρωτοβουλία αυτή. Αργότερα έγινε δεκτή στη Μόσχα από τον σοβιετικό ηγέτη, Ιωσήφ Στάλιν, ο οποίος την έφερνε ως παράδειγμα προς μίμηση για όλη τη σοβιετική νεολαία.

Από την επίσκεψη εκεί, το '91, η ανάμνηση που έμεινε είναι ότι είχες να κάνεις με νοικοκυραίους με άνετη οικονομική και πλούσια κοινωνική ζωή, χωρίς καμιά προστριβή με τους κατοίκους άλλων εθνοτήτων, αν και οι ίδιοι το είχαν καμάρι ότι ήταν Έλληνες. Στην περιοχή αυτή, όπως και σε άλλες στα παράλια του Αζόφ αλλά και στον Καύκασο, Έλληνας σημαίνει προκομμένος, οικογενειάρχης που σπουδάζει τα παιδιά του, άνθρωπος που αξίζει να ακούς τι λέει, έχεις να κερδίσεις από αυτό... Οσο για τη φιλοξενία και το γλέντι που οργανώθηκε, μόνο και μόνο "γιατί ήρθε δικό μας παιδί από την Ελλάδα, που είναι και δημοσιογράφος...", είναι από τα πράγματα που μένουν αξέχαστα!

Σήμερα, η κατάσταση είναι τραγική. Οπως λένε μαρτυρίες από τους τοπικούς μας συνομιλητές που δεν χρειάζεται να δοθούν ονόματα, διότι, όπως οι ίδιοι αναφέρουν, "δεν πρόκειται να μας βγεί σε καλό", όλοι έχουν εναποθέσει τις ελπίδες -τουλάχιστον για κατάπαυση του πυρός- στη νεοεκλεγμένη ηγεσία της Λ.Δ.Ντονιέτσκ. Μέσα στο Νοέμβριο δόθηκε βοήθεια από τις νέες Αρχές σε οικοδομικά υλικά για το κτίσιμο 60 σπιτιών που καταστράφηκαν από τους βομβαρδισμούς μόνο στο Ραζντόλνογιε. Εργάζονται γιατί, εκτός των άλλων, θέλουν να ξεχάσουν τις μέρες που μέσα στους οικισμούς τους κυκλοφορούσαν οι ένοπλες ομάδες του ουκρανικού στρατού, λεηλατούσαν, βίαζαν, εξευτέλιζαν, άρπαζαν... Ο επικεφαλής της τοπικής ηγεσίας του Σταρομπέσεβο έχασε το γιό του που σκοτώθηκε ύστερα από επίθεση των ενόπλων στην πόλη.

Ξεχασμένοι από την Αθήνα

Απο τον Ιούλιο, λένε, η ηγεσία του Κιέβου τους έχει κόψει μισθούς, συντάξεις, επιδόματα κ. α., δεν ενδιαφέρεται κανείς αρμόδιος γι' αυτούς, σα να μην υπάρχουν. Οι απλοί άνθρωποι κάνουν λόγο για πραγματική γενοκτονία του ρωσόφωνου και ρωσόφιλου πληθυσμού, ανάμεσα στον οποίο με τιμή αναφέρουν ότι είναι και οι ίδιοι... "Αν δεν μας θεωρούν κατοίκους της Ουκρανίας, τότε γιατί μας βομβαρδίζουν, γιατί δεν μας αφήνουν να ορίσουμε μόνοι μας τις τύχες μας;", λένε. Εύλογο ερώτημα...

Δίπλα από την περιοχή Σταρομπέσεβο, υπάρχει και άλλη περιοχή με ελληνικό στοιχείο, η Τέλμανοφσκι. Εκεί, δυστυχώς, οι βομβαρδισμοί και οι μάχες συνεχίζονται καθημερινά μέχρι σήμερα, και σκοτώνονται απλοί άμαχοι. Στο Σταρομπέσεβο η νέα εξουσία έχει καταφέρει να πάρει την υπόθεση στα χέρια της

και οι επιθέσεις έχουν κοπάσει.

Όσον αφορά το ερώτημα εάν η ελληνική Πολιτεία ασχολήθηκε με την κατάσταση, ή αν έχει βοηθήσει σε κάτι, η απάντηση είναι ότι “παρά τα λόγια από Έλληνες πολιτικούς, υπουργούς, διπλωμάτες κ.α. ότι δεν θα μας αφήσουν αβοήθητους, κανείς δεν ενδιαφέρθηκε ούτε από το Κίεβο ούτε από τη Μαριούπολη, τουλάχιστον από τους διπλωμάτες, εκτός από την πρόεδρο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων Ουκρανίας, Αλεξάνδρα Προτσένκο”.

Έτσι, η βοήθεια από το Σύνδεσμο “ΦΙΛΙΑ”, και τον ελληνιστή Γκ.Μουράντοφ είναι για τους Έλληνες του Ντονιέτσκ μια “ένεση” ενίσχυσης, αλλά και μια αχτίδα αισιοδοξίας ότι δεν είναι μόνοι τους.

Δημήτρης Λιάτσος, ειδικά για τη RBTH

Πηγή : gr.rbth.com